

PORGazeen 6

Časopis Prvního Obnoveného Reálného Gymnázia • Ročník II. • Cena 10 Kč

POUZE PREZENTNĚ

PORGazeen

Časopis Prvního Obnoveného Reálného Gymnázia • Ročník II. • Cena 10 Kč

6. číslo PORGazeenu (II. ročník)
vychází 2. října 1995

Šéfredaktor & zástupce šéfredaktora

NONE

Redakce

Jan Daněk, Petr Kolínský
Kryštof Kozák, Boris Kubiček
Magda Podaná, Karol Pohanková
Ondřej Štefl, Tomáš Třeštlík
Daniela Vernerová

Dvorní fotograf

Tomáš Třeštlík

Grafická úprava a sazba

Martin Šíp

Finanční manažer (Velký klokan)

Petr Kolínský

Koraktury

Magda Podaná
(Petr Kolínský, Kryštof Kozák)

Cena 1 výtisku

10 Kč

Prodávatelná

Naposkytuje se z důvodu
npravidebného vycházení
a nestálé ceny.

Jak přispět do PORGazeenu?

Napište příspěvek a

- 1) hodte jej do schránky PORGazeenu,
- 2) pošlete jej označený na adresu školy:
PORG - Lindnerova 3, Praha 8, 180 00,
- 3) předajte jej některému z redaktorů.

Autoři dostávají 1 výtisk ZDARMA!

Uzávěrka příštího PORGazeenu
(a to bude v pořadí již sedmý)
je plánována na 30. říjen 1995

Anonymní příspěvky neotiskujeme!

OBSAH

Úvodník

Tak jsem do toho 3

Objevy PORGazeenu

Učitelé o prázdninách 5

Senzace ze Srí Lanky 6

Interview

Interview s Panem ředitelem Petrem
Suchomelem 8

Kultura

Jak si dřeva povídala (dokončení) 10

Literární bařiny IV. aneb Malý průvodce po
zmizelých tvářích 12

Bohemiacon - Parcon '95 13

Školy v přírodě

Fatra - boj o přežití 14

ŠVP Berounka 1995 15

Kruh je vybarvenej 16

"Vyžmichajte si tu špongiu" (mini anketa) ... 16

Školství

Co dělá bývalý ředitel 17

Skromní, ale nejlepší 18

Ostatní

Titulní strana 1

Obsah 2

Kdo sponzoruje PORGazeen? 2

Přání a poděkování 3

Loňská primo, díky! 4

Co je to? (Autor Tomáš II. Třeštlík) 20

Porgazeen číslo 6 vychází
za vydavné podpory nadace
Open Society Fund,
od níž redakce dostala grant
na výrobu jednoho ročníku
časopisu. **Děkujeme.**

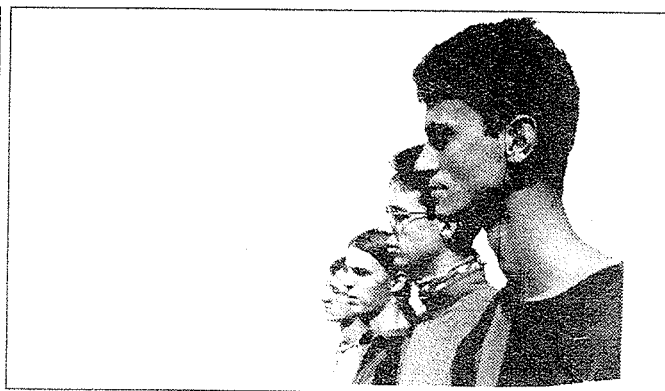
Tak jdeme do toho

Porgazeen obecně

I přes mnohá smrtelná nebezpečí, ve kterých se redaktoři Porgazeenu ocitli (Magna vede Ligu, viz článek *Učitelé o prázdninách*), držíte v rukou Nové Číslo. Změna je život.

Na konci minulého školního roku jsme obdrželi grant (prachy) od nadace Open Society Fund, který značně rozšířil naše možnosti. Díky. První výraznou změnou jsou fotografie. Dvorním fotografem se po náročném konkursu stal spoluzakladatel časopisu (Je to už rok!) Tomáš II. Třešník. Kvalitu jeho práce můžete sami posoudit. Najali jsme si také světznámého ilustrátora Igora Teichmana (ilustrace k článku Bohemiacon - Parcon '95), člena slavného klanu Teichmanovců. Zdar naší budoucí spolupráci.

Další příznivou zprávou je udržení ceny na magických deseti korunách českých i přesto, že se ceny papíru zvýšily o

110%. Opět díky Open Society Fund. Velkolepé plány máme také ohledně vybavení redakce. Scanner a laserová tiskárna čekají za dveřmi a i ony by se měly stát běžně používanými prostředky ke zlepšení kvality Porgazeenu. Finanční situace se stává natolik složitou, že se redaktor Petr K. zvolil manažerem. Doufá, že si bude moci sám sobě platit lístky na koncerty z naší Kapsy. Je to klokan. Na koncerty budeme stejně brzy chodit zadarmo všichni. Každý z redaktorů totiž obdrží tzv. Press Card alespoň se třemi razítky.

I přes tohle všechno (možná právě proto) nabývá rozrůzněnost, nejednotnost, chaos A.D. apod. netušených rozměrů. Po dlouhých teologických debatách jsme se nakonec shodli, že se s tím nedá nic dělat a že je to koneckonců asi správně. Porgazeen je opravdu pro všechny. Důkazem je plánované zavedení sadomasochistické přílohy "Ruben jak ho neznáme" (na brutální nátlak Kryštofa K. a srdceryvné prosby Honzy D.).

Přání a poděkování

Začátek nového školního roku je vždycky dobrá příležitost k přáním do budoucna. Přání zněla na pikniku i den nato v tělocvičně. Že už Vás moje přání unavují? Projednou ještě vydržte, prosím!

Rád bych ještě jednou poděkoval všem, kteří to, že jim na škole záleží, nějak projevíli. Činorodostí, přemýšlením o věcech, které školu tíží, dobrou reprezentací školy. Koho jmenovat za všechny?

Děkuji redakci Porgazínu za to, jak a jaký časopis s budoucí vervou vytvářejí, a přeji jim, aby je nadšení a síly neopustily. Děkuji všem, kdo se podíleli na vítězství čajovny nad automatem, a přeji jim hodně spokojených návštěvníků téhle oázy klidu. Děkuji loňským maturantům za to, jak uspěli u maturit a zejména u přijímacích zkoušek na vysoké školy, a přeji jim hodně úspěchu ve studiu i v životě vůbec. Děkuji všem studentům, kteří na konci minulého a začátku tohoto školního roku nápadem nebo připomínkou přispěli ke hledání cest k lepšímu fungování školy, a přeji jim, aby jim práce ve škole přinášela co nejvíce radosti. Děkuji učitelům za to, s jakým úsilím se na konci prázdnin pustili do přípravy všeho, co nás v tomto školním roce čeká, a přeji jim hodně uspokojení z práce a rozzářené tváře studentů. Děkuji všem, kteří se po pikniku vrhli odvážně do vln podolského bazénu na znamení stále existující pospolitosti téhle školy a přeji jim, aby na léta studii na PORGu mohli v daleké budoucnosti vzpomínat stejně příjemně, jako nyní na onu skvělou koupel. A koneckonců přeji vlastně všem, kterých se zatím žádné z uvedených poděkování nedotklo, aby třeba už brzo zažili onen dobrý pocit, který vnímám vždycky, když se ukáže, že někomu na téhle škole záleží a je ochotný pro ni něco udělat a třeba i obětovat.

Takže už prostě jen díky a držme si palce!

Petr Suchomel

Nový PORG

Největší rozruch způsobilo zavedení tradice "Do nového roku s novým ředitelem". Letos padl krasobruslařský los na dalšího Petra: Petra Suchomela. Známý kladivář to tady jistě roztočí. Po vzoru gangsterských bossů se výbušný chemik nechal operativně zchromnout. Jisté znepokojení v nás vzbudila důvěrná informace (fakt) od jeho nejmenované manželky. Po nově upravené ředitelně (Sušárně) se prý neustále potácí alespoň dvaadvacet mušek s odejmutými křídélky. Přírodovědec mouchy nezabíjí, nýbrž zkoumá. Kdo se chce dozvědět o tomto fenoménu více, viz "Kruh je vybarvenej".

O nových profesorech toho zatím Věru mnoho nevíme. Až se dozvíme, povíme. Doposud jsme se důvěrně seznámili pouze se zahraniční lektorkou matematiky a zeměpisu Karin II. Docela příjemně žvatlá. Po bližším prozkoumání odhalíte slovenštinu. Právě nám přinesla coffeečko oděna ve svém bůžžžžovém pyžžžžámku. Martinovi se orosily Martinovy brýle. Není zas taký krátkozraký, hej?!

Tvář školy také zásadním způsobem vylepšila elegantní výměna zavšiveného botníku za ladné a praktické skříňky. I Brandon se svou squadrou by záviděl. PORG ve skříňkách prostě jasně drsně vede. Jedinou chybičku spatřujeme v tom, že každý student obržel ke své skřínce tzv.

semiuniverzální klíč, kterým lze otevřít každou druhou *cizí* skříňku. Není tedy divu, objeví-li se na škole profesionální vykradači boxu takového kalibru jako *Voloda & Tercians association*. Osobně jsme toho názoru, že na tom není nic divného: vpomeňme si na věhlasný zákon o zachování kriminality v uzavřeném systému - kroniky lidstva zjevně vyšly z módy a kde jinde si má tedy kriminální koeficient nahnat bodíky...?!

Nové číslo

Před rokem, kdy vše vypuklo u Tomáše na chatě, nikdo netušil, že se tam opět první weekend nového školního roku sejdeme v tak hojném počtu. Bylo nás pět. Založili jsme tedy další tradici. Pro povznesení ducha jsme opět po roce navštívili místní diskotéku na Koupališti. Protřelý Tomáš se před koncem vytratil a vrátil se v brzkých ranních hodinách s prodřenými koleny (Kudějová nečti to!!!). Energie byla tedy dočerpána a hurá do dalšího ročníku!

Báli jsme se, že Ondřej Š. rezignuje stejně jako na svou funkci ředitele také na vedení satirické rubriky "Štefltek". Havlíček - velký vzor? On je však stále produktivnější, viz "Skromní, ale nejlepší" a "Národní srovnávací zkoušky". Tyto články byly zřejmě psány v časovém presu, jak je vidět na jejich kontraverzní logické stavbě. Že si je toho vědom i jejich autor, dokládá tento Plk První Třídy (PPT): "Prosím lamače, aby grafickou úpravou zvýšil logickou hodnotu mého článku."

Daniela se začala živit fotosyntézou. Kromě změny barvy to na ni doufejme nezanechá žádné zřetelné stopy. Ostatně to není nic tak divného, viz články "Rostliny opravdu myslí" a "Zemětřesení víry". Asi Danielku pošleme na Sri Lanku k prozkoumání. Více slunce našim zeleným přátelům.

Asi bychom též měli zmínit prostředí, ve kterém tento Porgazeen vznikl. Nelenili jsme a celou redakci jsme i s počítačem (by Zugundbus) přestěhovali do Běstviny za běsnícími primány (viz článek Petry W. "Kruh je vybarvenej"). Pro vykreslení celkové atmosféry postačí citát Boba, největšího primánského běsa: "Věřil jsem v Boha, dokud jsem nejel na tuhle školu v přírodě"

Největší hvězda našich úvodníků, Kadeřavá Magda, opět zabodovala. Začala tím, že se jmenovala do funkce noční vychovatelky a odešla spát. Jako občerstvovačka těžce pracujících redaktorů zklamala také. Nemohla však v klidu spát, zjišťovala totiž, kolik let se sedí za jednoho ztraceného primána a zda se dalšími mrtvými trest násobí, nebo pouze sečítá. Ivana S. situaci trochu uklidnila, když prohlásila, že by stejně nechala sedět pana Ředitele. Celkově se však psychopedická křivka dozorčích pedagogů nebezpečně přiblížila kritickému rosnému bodu šílenství. Krupěje studeného potu zkrápěly občas čela všech.

Práce na Porgazeenu se však ztížila, když několik redaktorů přestalo při hře "Mafie" rozlišovat křehkou hranici vražedných představ a tíživé reality. Tomáš II. je mafján a také se tak chová. Nejvíce zmatená však byla Karin II. Nevěděla, jestli je prasák nebo sviňák ona nebo Tomáš II. Skončila kroucením hlavou a stálým opakováním: "]:Ja som to neni [neňi:]". Mafie je opravdu pohlcující hra.

Kromě článku o takto zběsilé akci se v tomto čísle dočtete ještě o dvou dalších, které se od sebe diametrálně (hodně) liší. "Boj o přežití" se svým gró velmi podobá "Vybarvenému kruhu". Těchto dvou akcí se totiž účastnila

Loňská primo, díky!

Jednoduchá věta, která se dá vyslovit ve spojení s celou řadou věcí a věcíček, kterými se tahle třída hned první rok svého působení na PORGu zapsala do srdcí nás všech. Mohlo by se zdát, že všechno už bylo pochváleno, oceněno. Rádi bychom přesto připojili ještě něco.

Celý rok jsme primu "trápili" v přírodovědě všim možným. Domácí experimenty, příklady s octem, protokoly - sami teď ví nejlíp, o čem je řeč. Někteří odolávali dlouho, všichni se ale nakonec dokázali s těmito lahůdkami docela dobře vyrovnat. Řada z nich se muže pyšnit titulem zdatného experimentátora, některé z posledních protokolů měly bez diskuse vysokoškolskou úroveň. Už jen to samo by určitě stálo za zvláštní pochvalu.

Vyvrcholení ale přišlo až na samý závěr roku. Závěrečná zkouška! Zkouška, jakou studenti PORGu dosud nepoznali. Tři oddělené části (test, návrh experimentu, praktický laboratorní úkol) zaměstnaly dvacitku malých hrdinů na celé dopoledne. Zvládnou takový nápor? Nepropadnou panice a stresu? To byly obavy, které s námi sdíleli i naši kolegové profesori. Nepřecenili jsme jejich síly?

Primami naše obavy rozmetali s razancí parního válce. Odpovědná příprava, zdravě sebevědomý přístup, svědomitá práce - několik příkladů toho, jak se dal průběh zkoušky charakterizovat. I když někteří uspěli až napodruhé a u někoho výsledky (vecelku spravedlivě) poznamenal ne vždy ideální přístup k přírodovědě během roku, celková bilance rozhodně předčila naše očekávání. Primami prostě dokázali, že se v přírodovědě leccos naučili a že to dokáží v pravou chvíli prodat.

Chceme vám, dnes už sekundáni, ještě jednou poděkovat - udělali jste nám radost. Přejeme vám, abyste v příštích letech podobných úspěchu dosáhli co nejvíce. Určitě na to máte, držíme vám palce!

Ivana & Petr Suchomelovi

akčnější část redakce Porgazeenu. Naproti tomu sentimentální Kašpar dokazuje, že i drsně romantické duše alespoň jednou za rok splynou s hučícími vodopády českých luhu a hájů. Ostatní školy v přírodě byly zřejmě natolik nevýrazné, šedé, tupé, nezajímavé, nudné a aakční, že se nám o nich nedochovaly žádné zaznamenané a uveřejnitelné zprávy. Možná příště.

Na závěr tohoto vyčerpávajícího úvodníku bychom chtěli vysvětlit nepřítomnost rubriky "Dědictví". Ludvík Šedý totiž ještě pořád tráví tříměsíční prázdniny v Americe. V dopise nám pouze slíbil již avizovanou studii "Ruben jak ho neznáme". Přebyčnou energii z "Dědictví" vynakládáme na zjištění možných příbuzenských vztahu mezi autorem "Zemětřesení víry" Raulem Porkishim a Rubenem Porgmannem.

Pro plné vžití se do běstvinské atmosféry doporučujeme desky skupiny "Green Day". Jejich hudba nás ovlivnila podobně jako jiné nahrávky v předchozích číslech. Jako multi-mediální prožitek pro skalní příznivce doporučujeme ještě chečplou rybu na stůl, banánek v čokoládě do pusy a houbu na tabuli mezi prsty.

- tradiční úvodníková část redakce -

i t d w ..... dnia 20.08. 1995 r. godz. 12.50
Ji kpt. SG AČAČ BIEŇIK ..... z Stražnice strážu Graničnej
(stopien, stup i nazwa) (nazwa jednotky)
w Witowie ..... przy udziale mł. chor. SG CÚŽYTEK Roman
(stopien, nazwisko i umie) (stopien, nazwisko i umie)
z Stražnice Strážu Graničnej ..... w Witowie ..... dlužajúc na mocy:
art. 11 ústep 1 pkt. 5, ústep 2 i 3 ustawy z 12.10.1990 r. o Strážu Graničnej oraz art. 206 § 1 kpk: art. 72
& 1 Kpow; art. 74 § 1/2/Kpow*
w dnu 20.08. 1995 r. o godz. 09.05 ..... w m. rej. zn. gr. II/253/5
500 m od lni graničnej ..... (okreslie)
př. strone RP ..... dokonalem zatrzymania I v a n a
(stopien) (nazwa jednotky) (ime)
S U C H O M E L O V A ..... Vaclava i Jaroslavy
(j nazwisko) (s/c)
z d. EARTOVA ..... ur. 29.01. 1967 r. w m. Jičín
zam. Praha ul. Janského 242c
miejsce pracy Gmnazjum Praha
(nazwa zakładu (instytucji, firmy itp.) pracy)
którego tożsamość ustaliłem na podstawie paszportu nr 1216420
(nazwa i nr dokumentu)
wydanego przez MSW Republiki Czeskiej ..... w dnu 30.07. 1994 r.
z następujących przyczyn: w dnu 20.08.1995 r. o godz. 08.45 w rejonie Dln. Cho-
chozowskiej - zn. gr. II/253/5 nielegalnie przekroczyła granicę państwa
(szczegółowo opisać przyczyny i okoliczności zatrzymania)
z Słowaacji do Polski w celach turystycznych.

(This section contains a faint, mostly illegible form or stamp, likely a continuation of the protocol or a related official document.)

Učitelé o prázdninách

Je známo, že jakmile se zavřou školní vrata, všichni učitelé se stanou utrženými ze řetězu. Nevěřili byste, co všechno tito seriózní, zodpovědní a všelijak bezúhonní lidé o prázdninách provádějí. Já učitele kontaktuji výhradně o prázdninách! V tento čas se totiž s nimi dá ledačos zažít. Rozhodla jsem se, že lidem, kteří o výše zmíněném názoru dosud pochybují, vyličím značně otřesnou a kompromitující událost, již jsem se stala očitedm svědkem. Vizte, jací lidé si stoupají před katedry!

Vše se odehrávalo během jediného dne (taktně pomínu předchozí prohřešky typu pokuty za rychlou jízdu a rozhazování svršku po hlavní ulici nespécifikované slovenské vesnice Zuberec) týdenního pobytu učiteléské výpravy v Roháčích. Konec dovolené se blížil a učitelé už opravdu nevěděli, co roupama dělat. Rozhodli se tedy, že vyzkouší bdělost hraničních strážců a vlezou jim přímo pod nos, co jako oni na to. Naplánovali dlouhý turistický pochod do samotného srdce Polské republiky. Maskování za pašeráky koní, vylezli na horu Lúčná, z níž se odvážně spustili i s batohy, nadingými koňmi, na polskou stranu, dobře vědouce, že jest to činnost nedovolená. Tato opovážlivost byla vzápětí potrestána. Kde se vzal, tu se vzal, stál před našimi provokatéry černý mužík s vysílačkou a žádal cestovní doklady. "Zatýkám vás za nedovolené překročení hranic Polské

republiky." zamumlal v cizí řeči a výhružně se na učitele zadival; pak zabrebentil něco do vysílačky. Výtečníci se nejen nepolekali, nezastyděli a nekáli se litující hlasitě svého zločinu, ale naopak se začali nebohému pohraničnickovi smát, žádat o pouta = řetězy*, a i jinak s orgánem nejapně žertovali. Putovalo se dolů. V první vesnici zavelelo chlápisko stát, sednout si a čekat na eskortující vůz, jenž se za slabé dvě hodinky přiřtil. Poláci si potrpí na rychlost. Vojsko, čítající dva usmívající se muže, zajatec převzalo a lesní muž, byv se s pedagogy dříve vyfotografoval, zmizel ve svém království. Cesta na stanici přátelům mile uběhla. Rozhodně z okénka vozu viděli více krás, než by se jim bylo bývalo podařilo, kdyby byli bývali zlězali jeden polský kopec za druhým (což, připomínme si to, neměli od začátku vůbec v úmyslu).

Na stanici již čekal zbytek základního vojska s čistou, ale poněkud zaplátovanou celou pro zadržené, nažhaveným psacím strojem na sepsání protokolů - viz příloha, s kávou a sušenkami. Pedagogy rozbalili poněkud anachronickou Studenskou pečeti, nabídlí věznilům a jali se tiše úpěti ve vězení. Náplň celého dne: spání, hraní přehazované, drobné pochůzky, úprk před deštěm, prohlídka strážnice, sledování dvousetpadesátéhočtvrtého dílu oblíbeného seriálu Čtyři z tanku a pes. Po takto plně prožitém dni, kdy si snad již

každý Polák v okruhu čtyř kilometrů tajně přál, aby byl od českých pedagogů vzdálen kilometrů nejméně pět, rozhodla vyšší místa o eskortaci výpravy na slovensko-polské hranice. Za průvodce byl našim výtečníkům vybrán ubohý Říša, jenž se celé dopoledne chystal na diskotéku (tak intenzívně, jak již se mladí mužové na diskotéku chystávají). Nebyl rád! A tak se jelo.

Na hranicích českým šibalům, kteří si sami říkají vychovatelé naší mládeže, konečně zatrnulo. Slovenští bratři se totiž tvářili značně neúprosně. Ale ani zde učitelé výsměšná nálada asi neopustila, soudě podle slov pohraničnice, která prý pronesla: "Však vas ten smiech prejde!" A přešel. Slovenští bratia požadovali vyhoštění z republiky a 500 až 5000 korun slovenských jako pokutu. Bohužel i teď těm nenaopravitelným lidem přálo štěstí, neb to nechodí po horách. Známosti jsou známosti a ukázalo se, že jsou i na pravém místě. Známost nejen že docílila propuštění zapadlých vlastenců, ale srazilla pokutu na směšných 300 Sk na osobu, na kteroužto částku se po velkém prolévání slzi (zamýšleli s penězi arci něco jiného) všichni složili.

A to je konec celého pravdivého příběhu, jehož jsem se byla nucena účastnit, bohužel nejen jako nezúčastněný pozorovatel.

Magna

* Ředitel PORG, sám jsa upoután na lože v chalupě, vyžíval se ve svých sadistických choutkách a ubohou učiteléskou sebranku (sebrána z rozličných pražských škol) vysílal denně na strašlivé výpravy horzíci smrti. Za výpravy nejnebezpečnější, výpravy se šplháním po řetězech dostávali ubozí účastníci, kteří se náhodou vrátili, fialové body. Na základě jejich získání se rozdělovalo večer jídlo. Umíte si jistě představit nadšený pedagogy, když zjistili tak výhodnou možnost bezpracného získání fialových alias řetězových bodů.

I když se PORGazeen nehodlá v budoucnu specializovat na zahraniční zajímavosti, v tomto prvním po-prázdninovém čísle nemůžeme nevyužít skutečnosti, že jeden z našich redaktorů strávil rodinnou dovolenou na Seychellách, malebných korálových ostrovech v Indickém oceánu, které jsou vyhlášeným rájem potápěčů a žraloků. Redaktor se vrátil v pořádku zpět a přivezl s sebou kromě vyschlého mořského konika také několik výtisků anglicky psaných srí-lanských "The Ceylon Times", protože jako jediné dostupné periodikum poskytovalo přehledné výsledky jednotlivých etap Tour de France. Z titulních stran dvou "The Ceylon Times" jsou následující články, které jsou natolik zajímavé, že jsme se rozhodli je přeložit a otisknout. Originální "The Ceylon Times" z 15. a 17. 7. 95 jsou k dispozici v redakci.

- red -

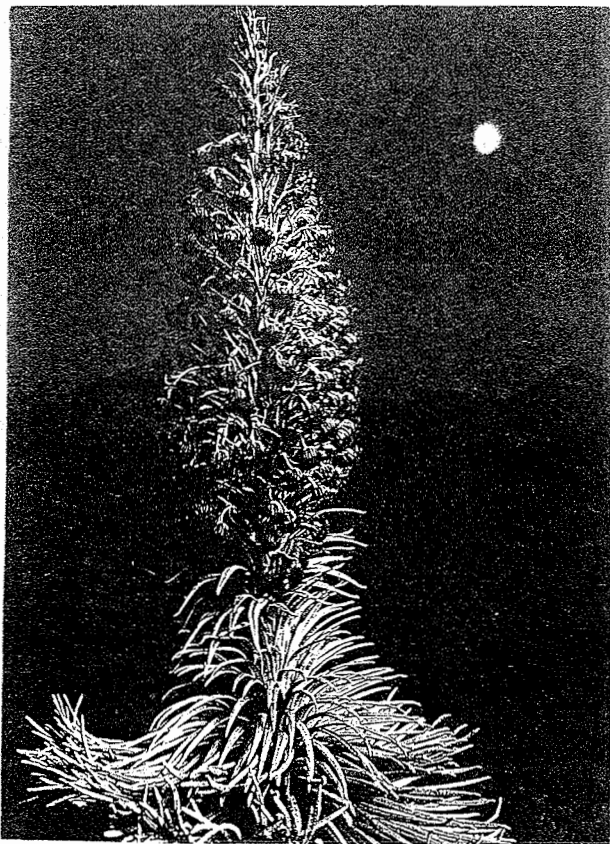
Rostliny opravdu myslí!

Nezávislá vědecká komise katedry botaniky university v Dillí včera potvrdila výsledky dlouholeté práce Arjun Šivahebury a jeho vědeckého týmu z university v Colombu. Mluví komise Ahmoud Yudishtira včera na tiskové konferenci oznámil, že byl průkazně potvrzen přenos téměř nezatelných nervových vzruchů pomocí endoplazmatického retikula uvnitř rostlinné buňky. K všeobecnému překvapení potvrdil mluvčí i souvislost mezi mechanickými podněty působícími na rostlinu a pozorovanými impulsy. Když se do studovaného pomerančovníku zařídil nář, elektrické impulsy zvýšily přibližně desetinásobně svoji intenzitu. Pokud se experimentátor motorovou pilou začal zařezávat do kmene, impulsy dosáhly až tisícinásobku normální hodnoty. I takto zesílené impulsy však nemají na rostlinu ani samotné buňky žádný pozorovatelný vliv. Na nabízející se otázku, čím může rostlina cítit ony podněty, odpověděl Yudishtira, že tato otázka není ještě dořešená, ale že hypotéza Arjuna

Šivahebury o některých leukoplastech fungujících jako mechanoreceptory může být v zásadě správná.

Z dalšího průběhu konference vyplynulo, že každá rostlinná buňka je díky endoplazmatickému retikulu zároveň jakýmsi neuronem. Přenos vzruchu mezi jednotlivými buňkami není také ještě úplně dořešen; Šivaheburůva teorie o glukóze jako přenašeči mezi jednotlivými endoplazmatickými retikuly není zatím potvrzena pozorováním. Mluví odmítal jakékoli spekulace ohledně rostlinného myšlení. "Na takové úvahy je snad ještě příliš brzy," prohlásil vyčerpaně. Přiznal nicméně, že rostliny se zdají v reakcích (změna amplitudy impulsů) na okolní podněty vykazovat poměrně vysoký stupeň inteligence. "Na všechno je ale ještě příliš brzy," dodal. Šivaheburův polovědecké úvahy o úloze rostlin na Zemi a jejich utrpení odmítl Yudishtira komentovat s dodatkem, že pro to není dostatečně kompetentní. S přáním na brzkou shledanou tiskovou konferencí ukončil. - qj -

Senzace ze Srí Lanky

Zemětřesení víry

Potvrzení Šivaheburůva bádání vědeckou komisí z Dillí je poněkud překvapivé. Překvapivé jsou však i důsledky samotné teorie, která zasahuje široko mimo rámec klasické botaniky. Např. všichni evoluční biologové se asi pořádně zapotí, aby vysvětlili vývoj "nervové soustavy" u rostlin, když je tato soustava rostlinám, jak se zatím zdá, úplně k ničemu.

Daleko horší však je, že budeme muset od základu změnit svůj vztah k rostlinám. Podle Šivahebury zažívá strom při rozřezávání motorovou pilou stejnou bolest, jako kdyby se to samé dělo třeba krávkě. Jediný rozdíl je v tom, že strom svoji bolest nemůže nijak projevit, pouze drasticky zvýšenými impulsy signalizuje, že si ji uvědomuje. Záležitost se bohužel netýká jenom stromů. Na pšeničném poli, po kterém se projížděl kombajn, byla též zaznamenána stonásobná výchylka impulsů. Vůbec největší "hrůzu" má kořenová zelenina; při jejím vytrhování ze země Šivahebur naměřil až pětisíckrát zvýšené impulsy.

Výčetem těchto již známých faktů chci jednoznačně ukázat, že se z dřevorubců a rostlinných zemědělců přes noc stali řezníci a nemilosrdní zabijáci. Pokud se potvrdí i

další Šivaheburovo tvrzení, a to, že rostlina po svém rozčtvrcení nezemře, a vysílá dál slabé nepravidelné impulsy, které se podobají předsmrtným křečím, bude to znamenat, že my všichni denně s rozkoší požíváme v křečích marně zápasící rostliny, které nemohou než tiše trpět. Ne nadarmo přirovnal Šivahebura život rostliny tady na Zemi k zelenému pecku.

Náš nový vztah k rostlinám se bude muset vytvořit i v duchovní oblasti. Šivahebura navrhuje zařadit rostliny do klasického buddhistického rozdělení tím, že se říše rostlin přidá k šesti dalším možným reinkarnacím (bůh, polobůh, člověk, zvíře, yidagh - nepřeložitelný výraz, obsahově odpovídající českému "dáblik" - pozn. překl., peklo). Základní tezí, že utrpení existuje, splňují podle Šivahebura rostliny více než dost. Zařadil by je tedy někde mezi zvířata a yidaghy. Tento Šivaheburov pokus vstoupit i na teologické pole byl přijat různými teology odlišně.

Např. stoupenci džinismu, jichž žije v Indii kolem tří miliónů, vyjádřili v souvislosti s Šivaheburovou teorií značné znepokojení. Džina totiž nesmí zabít nic živého, přecezuje pitnou vodu, aby z ní odstranil drobné živočichy, nosí závoj, aby nevdechoval hmyz, a navíc před sebou

zametá půdu, aby náhodou nezašlápl nějakého toho brouka. Jestli se Šivaheburova teorie potvrdí, většina džinistů je odhodlána spáchat sebevraždu, protože nevidí jinou možnost jak nezabít rostliny i živočichy zároveň. Naději prý vzbuzují pouze houby, o těch se Šivahebura nikde nezmiňuje.

Další společenskou skupinou, na kterou má "myšlení" rostlin značný dopad, jsou vegetariáni. Ti sice nemusejí rovnou páchat sebevraždu, ale budou se muset smířit s představou, že rostlině na talíři působí utrpení. Třeba jim opět začne chutnat maso. Masokombinát v Novém Dillí zaznamenal růst kursu akcí o půl procenta. Experti však tento vzestup nepřipisují Šivaheburovu objevu.

Nezbývá než čekat na další vědecké výsledky. A občas pohláďte svoji květinu v truhlíku. Má to ráda.

Raoul Porkishti (oba články přeložil Kryštof Kozák)

O dalším dění na Sri Lance nemáme bohužel zatím žádné zprávy. Doufáme, že se záležitost brzy objeví také na stránkách evropských časopisů. Zatím se můžeme zabývat rčením, že ženu ani květinou neuhodíš, v novém světle.

- red -

Kruh je vybarvenej

Petra Vavroušková

Jedeme vlakem. Odjeli jsme včas. Marie - Antoinetta křičí a kope. Všechny. Lukáš asi prošvihnul vlak. Kolíňákovy nadávky na nedochvilného Kaplana směrem ke Kolínu nabírají na intenzitě, zatím co Kaplan nastupuje v Kolíně s pusou plnou kolínek.

Málem jsme vystoupili každý někde jinde. Ale ve stanici Golčův Jeníkov - město se všichni shledáváme. Omdléváme úžasem. Čeká na nás autobus. A dokonce takový, co nás doveze až do úžasného tábora nedaleko Běstiviny. Profesorky provádějí velký nákup potravin a řidič nadává. Najednou přistupuje dvouzubý Homeless a zve nás na kolotoče. Řidič nás ale nesmí pustit ven. Nesmyslné příkazy. Tomáš II. spadl do krabice od Bobi plenek dívčích a odmítl vylézt.

Přijíždíme do tábora. Tenisový kurt, basketbalová hřiště, lesy, parky, kachňák. Smíšené chatky primánů se septimány nás nutí k mateřské lásce. Povinné prohlídky okolí se nikdo nevyhnul.

Je úterý, krátce po šesté hodině ráno. Dominik V. s Lucíí T. začínají vítat ráno. Někdo by jim v tom měl

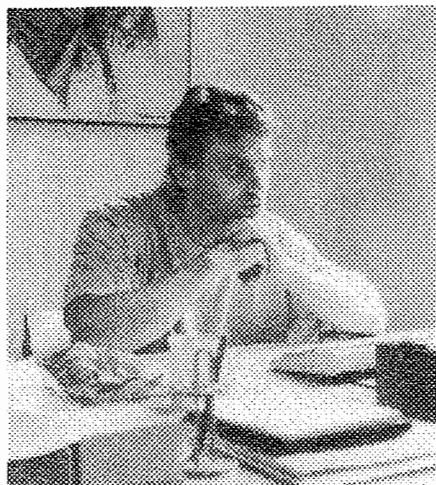
zabránit. Primáni, jen se těšte. Dneska budete spát jako nemluvnata. První hra - Marsál a špión. Jana V. se pokusila vysvětlit pravidla. Zatím se všichni tváří, že vše pochopili. Nu, uvidíme. Skupina D byla nejlepší. Osvobodili jsme s Vojtou K. našeho zajatce Martina Š. jako první. Kdo umí, ten umí. A odchod k rybníku. Závodů na pramicích. To bude bitka. A taky byla. Dominik H. a Bobo (Petr P.) se snažili kormidlovat, ale nakonec každý z nich svou posádku dobrovolně opustil. Primáni na tom byli ještě relativně dobře. Zato nás, septimánky, naházeli

septimáni do vody. Fuj, to byl sajrajt. My je tam hodily taky. A když se vrací Tomáš II. s Karolínou H., vidí, že je to taky nemine. Tomáš II. skáče v zoufalství střemhlav do osmdesát centimetrů hluboké vody. Má sedřený ciferník. Ještě že si tu hloubku zjistil pádlem. Závodí septima a bitva začala. Barbara B. a Martin Š. jsou už skoro utopení. Karolína má basketbalový míč v kalhotách a Petr K. ho nemůže vyndat. Honza D. se mě snaží utopit, ale nemá brejle.

(Pokračování na straně 16.)

Interview s Panem ředitelem Petrem Suchomelem

Jak se již pomalu stává tradicí, s novým školním rokem přinášíme interview s novým ředitelem. Interview bylo opět kráceno, bohuďák méně drasticky než minulý rok. Originální nahrávka je k dispozici v redakci.

Jak jste se dostal k práci ve školství?

Ten úplně první impuls vyšel z toho, že moje máma je učitelka a já jsem asi od sedmi let denně po příchodu ze školy poslouchal, co se jí všechno přihodilo a jací haranti byli. Poslouchal jsem její stížnosti a řekl jsem si, že to přece nemůže být tak těžké a že to jednou zkusím a ukážu jí.

Teď jste ředitelem, co Vám připadá na této práci nejhroší a co naopak nejpříjemnější?

Nejhroší na tom je, že člověk musí dělat strašlivou spoustu věcí, které mu připadají naprosto zbytečné, nedůležité. Přitom je ale musí dělat, protože to někdo vyžaduje. Nejpříjemnější je na tom to, že člověk se vlastně musí, ať chce nebo nechce, neustále snažit uvažovat jako studenti a učitelé zároveň. Všechno, co vymyslí, hodnotit ze širokého hlediska. To je strašně zajímavé, něco vymyslet, člověk se pro to nachdne a pak si řekne: "Tak, jak se na to budou dívat studenti?" pak to upraví a to se zase nelíbí učitelům, ale líbí se to mně a studentům. To mi připadá hezký.

Kdybyste měl nějaké přání ohledně školy, co by to bylo?

Moje největší přání je, aby všichni z vás chtěli být řediteli této školy.

(smích) To nechápu...?

No tak kdybyste se všichni chtěli stát řediteli téhle školy, tak by to znamenalo, že byste na všechno, co tuhle školu tvoří a co je potřeba pro ní dělat, museli mít svůj názor. Ten pravý

ředitel by mohl jen sbírat tyto vaše názory, udělat z nich jakousi kompilaci a velice snadno by nacházel nejlepší řešení. Znamenalo by to, že by škola byla daleko méně konfliktní. Pak jsou taková přizemní přání jako peníze, vlastní budova...

Uvažuje škola ještě stále o koupi této budovy?

No, samozřejmě výhledově ano. Stojí to mimo jiného na otázce, jestli je tato budova vyhovující pro potřeby školy a jaké stanovisko bude v této věci zastávat Obecní úřad.

Co špatného z minulého roku byste chtěl v tomto roce především zlepšit?

Já jsem minulý rok špatně nesl komunikaci mezi studenty a vedením školy, což se potom přenášelo i na profesory jako celek. Komunikace se omezovala buď na dopisování přes nástěnky, nebo nebyla vůbec žádná. To je základ. Když se přeruší, nebo nenaváže komunikace mezi námi, pak my budeme něco vymýšlet a vy si budete něco broukat a budeme se potkávat akorát když vás něco postihne. Nemůžeme samozřejmě v tomto směru podnikat žádná administrativní řešení, přemýšlel jsem sice o nějakém opatření typu "Volejte řediteli", ale myslím si, že to "gró", na němž to skutečně spočívá, je v nezávazném rozhovoru. Vás třeba něco napadne a odchytíte mě na chodbě, když to bude něco většího, napišete článek do PORGazeenu a já na něj odpovím.

Máte nějaké další konkrétní plány ohledně školy?

Chtěl bych, aby škola vypadala esteticky líp. Všimli jste si, že chodby jsou "vybilené". Mám představu, že někdo navrhne, jak ty stěny budou vypadat.

Dál mě napadla kacířská myšlenka, že v koutku za výtvarnou by se zřídila taková "pseudokučárna", aby se eliminovalo kouření studentů před školou, ačkoliv bych byl nejradší, kdyby studenti nekouřili ani venku před vchodem, ani za výtvarnou. Asi největší plán do budoucna je zrekonstruovat půdu. Tam je spousta místa na nový

studentský klub, bufet nebo třeba ateliéry na výtvarnu.

Chcete dál učit chemii?

Určitě. Jeden z hlavních důvodů proti tomu přihlásit se do konkursu na ředitele byl ten, že možnost dál učit chemii bude minimální. Chtěl jsem ostatně dokázat máti, že učit není takový problém, o ředitelování jsme se nepřeli.

Nebojíte se, že budete mít kriticky málo času?

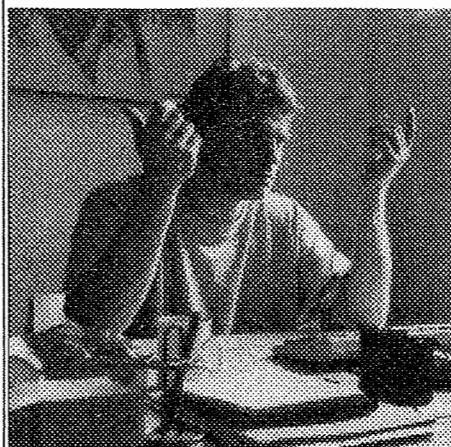
To asi mám a budu mít, ale moje žena by vám řekla, že mám takové zvláštní záliby. Chodím rád na hory, když přší a je škaredě a mlha. Rád běhám na běžkách, když není prošlapaná stopa. Já jsem nesvůj, když nemám strašně moc práce. Kdybych stíhal všechno, tak bych se nudil.

Jaká je vaše politická orientace?

No, asi neřeknu stranu, ale já jsem měl vždycky, ačkoliv se to nezdá, poměrně radikální názory. Jsem zastávce radikálních řešení a rozhodně jsou mi bližší pravicové směry než střed.

Jak se díváte na problém drog?

Musím říct, že nejsem příznivcem, ba co víc, jsem odpůrcem i tzv. měkkých drog. Mám proto jediný důvod: účinky marihuany jsou daleko výraznější než účinky alkoholu. Jestli panuje názor, že mládež by neměla pít alkohol, tak by zároveň neměla kouřit marihuanu. Vůbec legalizovat marihuanu je stejné jako legalizovat alkohol. Řídit auto pod vlivem marihuany je stejně nebezpečné jako pod vlivem alkoholu.

Nechci tedy drogy vidět ani u našich studentů. Nemyslím si, že v první fázi je na místě hned nějaká represe. Člověk by za to, že je má, nebyl vyhozen ze školy. Nemluví však samozřejmě o případu, že by z drogy někdo distribuoval. V tom případě by to asi bylo spojeno i s jistou represí.

Kdybyste vylovil Zlatého Ripku, jaká by byla Vaše tři přání?

Já bych se těch tří přání možná i zřekl. Když někdo něco dostane od Zlatého Ripky nebo obecně zadarmo, mámi obavu, že jen v málo případech to člověku přinese opravdové štěstí. To, co si získáte sami a o co se sami zasloužíte, v tom je štěstí. Já třeba nevím, jestli bych chtěl vyhrát deset miliónů v Tutovce. Peníze?!? (krčící rameny)

Chutná Vám ve školní jídelně?

S kvalitou jídla jsem spokojen, apeloval jsem na p. Novákovou spíše kvůli zvýšení počtu vegetariánských jídel.

Inspirovala Vás nějak škola, kterou jste navštívil ve Švédsku?

To je těžké vzhledem k obrovskému rozdílu velikostí obou škol. Tam se ani všichni učitelé navzájem neznají. Kdyby škola měla kuchyni a jídelnu, určitě bych chtěl, aby vypadala jako jídelna tam. Školní jídelna tam je jako restaurace II. cenové skupiny se čtyřmi hvězdičkami u nás. Jídlo je tam zadarmo! Každý si nandává, kolik chce.

Kdybyste si mohl vybrat nějaký koncert, co by to bylo?

Kdyby ještě Floydí někde dávali Zeď, tak bych se na ně vypravil. Nelitoval bych času ani peněz.

Zbývá Vám čas i na hudbu?

Hudbu poslouchám jako kulisu, a to pak může být úplně cokoliv. Jinak vážnou hudbu, Beethovena, Bacha. Nemám rád Mozarta.

Kolují o Vás pověsti, že jste pověstný kladivář. Co je na tom pravdy?

Naposledy jsem házel kladivem letos před prázdninami, a nebýt toho, že jsem byl na operaci s kolennem, házel bych tuhle neděli zas. Věnoval jsem se tomu dříve vrcholově, byl jsem v reprezentaci.

Kolik je Váš osobní rekord?

66.46 m, což v té době představovalo nějaké třetí místo u nás.

Vžijete se i jiným sportům?

Přiznám se, že pokud mám trochu volného času a jsem zrovna zdrav, relaxuju především sportem. Momentálně dost trpím, když Ivana chodí běhat, a já ji jen vyhlížím z balkónu.

Co Vaše zranění?

To je dlouhá historie, poprvé jsem byl na operaci před devíti lety. Když jsem hodně sportoval, bylo vše v pořádku. Od doby, kdy jsem přestal, mám různé potíže - svaly ubývají, vazy povolují, kostra se rozpadá... Když jsme se vraceli z vody, skočil jsem na vlek s loďmi, nějak mi v kolenní píchlo a bylo to.

Máte zvláštní citový vztah k šedivým tričkům?

Aáá! Vy syčáci! Stručně řečeno - trička, to je moje. V košili se cítím nesvůj a v obleku jsem byl naposledy na svatbě. Mé nejčastější oblečení však určitě budou šedivá trička.

Momentálně jich mám asi šest, plánuji si ještě další koupit. Ivana říká, že bych měl chodit do školy pestřeji oblékán - tak si koupím asi nějaké zelené.

Jaké jste prožil největší nebezpečí?

Některá nebezpečí byla opravu pikantní. První úraz jsem utrpěl asi minutu po narození, když se mnou pan doktor Mohapl, zkušený to porodník, tůknul hlavou o stůl. Několikrát mě coby batole máti ztratila ze saní, které táhla za kolem, když mě vezla na prohlídku. Přijela k doktorce a zjišťovala, že saně jsou prázdné. Ležel jsem zatím někde na křižovatce.

Máte nějaké zlozvyky?

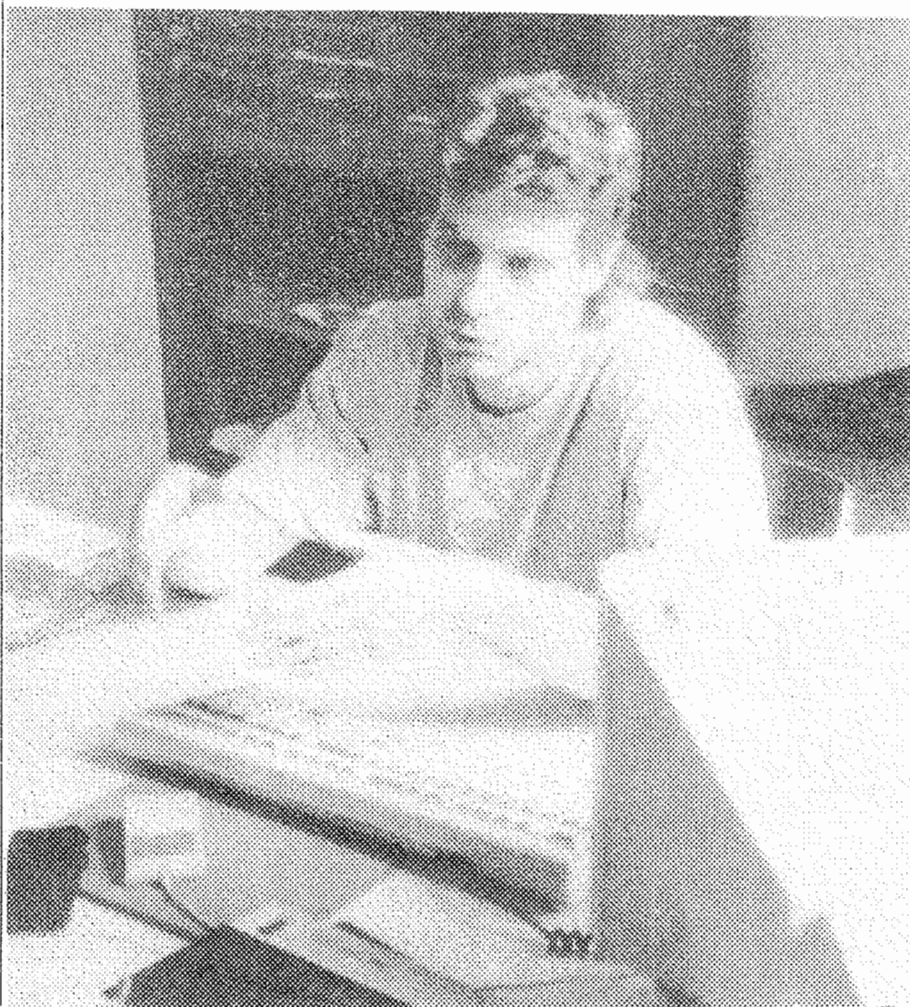
Napište tam, že si okusuju nehty.

Máte oblíbeného malíře, architekta?

Z malířů je to určitě Dalí a z architektů asi Anthony Gaudí. Jedno z míst, kam bych se chtěl určitě podívat, je Barcelona.

Děkujeme za rozhovor:

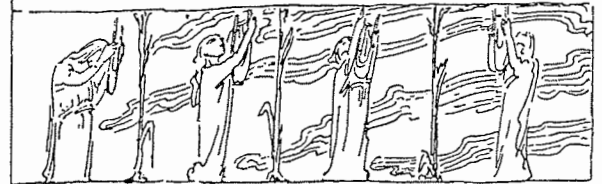
Jan Daněk, Kryštof Kozák,
Martin Šíp, Tomáš Třeštík

Omlouváme se vám, milí čtenáři, že jsme vás na dokončení knihy "Jak si dřeva povídala" nechali čekat celé prázdniny. Doufáme však, že se pro to na nás nezlobíte a zůstanete nám věrni i nadále. A teď již slíbené pokračování:
- red-

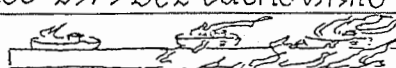
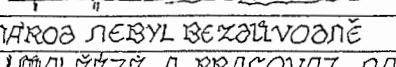
CHUŽ: NEŽEL ZA PŘÍZEMNÉ - ZA VŠE
DĚKUJEME TOBĚ!

KULY SEDMÝ ZE VÝCHOVOU A
TVŮRČÍ A CÍRKŮV - KTERÝ TEPRVE
V ÚPLNÉM DOSAHU PŘÍZDE: NĚJHO
NEUMŮJE - NĚJHO NEMŮJE - ŽEL
SKROVNOU LYRU TÝČÍME VYSOKO -
AŽ BOŽÍ DĚCH V NĚ ZAVALÉ SLOVO
- KTERÝM LŮDSTVO ŽÍŽE - ŽIVOTNĚ

M. B. Bílek

PROČ SE MODLÍŠ SEM DUCH-SMYSLŮ
SEM DUCHŮ BOŽÍCH? KDE ZE
DUCHOVNĚ UMĚLŮ ŽEŠT V NABOŽENSTVÍ
ŽEL-UŽ SKORO NENÍ! - VĚ NENÍ
ŽE MOŽNO VYČÍST A NAUČIT SE ŽE -
NEMOŽNO! - NENÍ MOŽNO - NENÍ

MOŽE NAROD ŽÍT BEZ DUCHOVNĚHO
UMĚLŮ?
NEMOŽE!
PŘEC NAŠ NAROD NEBYL BEZDŮVODNĚ
PROBUZEN! MA' ŽÍT A PRACOVAT NA
DŮLE-KDE PŘESTAL PŘED PĚTÍ STY
LÉTY - K DOBRU VŠEHO LŮDSTVA - V
DUCH-UMĚLŮ! V ŽIVOTĚ DUCH-
BOŽÍ NESVĚŘILS PĚTR KANŮS A MARTŮS
HŮSKA SVĚ DUCHOVNĚ SNAHY PLAMENŮ

NEŽKA' UMĚLEC S KANŮSEM... KLE-
PŘÍRODY CHRAM? A KDO ŽEŽ TAM
NEPÁLEZNE - NĚKDE ŽEŽ NEPÁLEZNE!
CHRAMEM ŽEŠT Ž POUKÝ STROM - U
NĚZ ZASTAVÍL SE VELEKNĚZ NAŠICH
PRAOTCŮ S OBĚTNÍ MODLÍŽIBOU
K BOHU - ŽEŽ ŽIBOU K BOHU -

POZDĚŽ PŮHLED PŘÍZOMNÝCH ZASVĚ-
TŮL PROSTOU SVĚTLŮŽ SE STOLEM
KDE CHLEB SVŮŽ LAMAL A NĚPŮŽ
DĚVAL OTEC HOSPODÁŘ DĚTEM - ŽE-
LADCE A PŘÍZCHOZŮM - "ŽOALŮ TAK
NENÍ PŘÍZKA'ZANO V PŘSOMU?" -
VOLA' HŮSKA! "PROČ STEŽNĚ NECE-
LŮŽTE ŽŮNÝCH SVĚTOSTŮ ŽAKO LAMALŮ
CHLEBA?" KAŽE KANŮS - 070
ŽOŽ SE NEPŘÍSE PŘSOMO DALE - A PROROK
CŽ-SVĚTČŮ ŽA NECHOŽ MEZŮ NĚMŮŽ
KDO DOVEDL BY - NEPOSVĚCEN - V ONOM
STROMU POSVĚTENEM SVĚ DŮLO - SVĚ
TĚLO - Ž ŽVOT SVŮŽ LAMAT BRATŘŮM
- LA PĚNA PRO VĚČNOU PAMĚTKU?

VYSTUPME VÝŠE! UŽÍŽME SVĚTLĚ
MĚŠTO - CŽL SVĚ CESTY - ŽAM USED-
NĚME ZA STŮL PRACUŽČŮCH BRATŘŮ
- V PROSTĚM HOSPODÁŘŮ A OTCŮ
Ž ŽEVŮ SE NĚM VELEKNĚZ - VELEKNĚZ
A TO NENÍ ŽEŠTĚ CŽL -
CŽLEM ŽEŠT: - AŽ ŽTRAVENŮ ŽEŽNOSTŮ
BOŽŮ - PROZRAŽŮME - ŽE BOHOVĚ ŽSŮE

HLA - TAK PROSTÝ DUB NEBOVĚDE MLČET -
KDYŽ VEJDE DO PRACOVNY UMĚLCE? - -

ROZPOVĚDAILY SE S TĚMI STROMY - KTERÉ
PRACOVNU PLNÍ:

MLL DUB OD ZAHOSTYČ!
TAM V TĚHOČESKU STAL TĚM NA CHLÍDE
MEZÍ - ŽEN MÁLO ŽIVELÝ - VYCHOVANÝ
VĚTRY A LEĐOVÝMI BOURĚMI - PŘES DE
HOSPODÁŘ - ŽE MU STĚŽÍ V POLÍ A
PODE TĚNA MLE - MÁM TĚA SOUSED - PROČ
PODE TĚNAŠ MŮZ DUB? "AŽ URĚDÍK S
MÁROU ROZHODL: "KAŽDEMU PŮL".
ZURŽIVĚ VŠCHRY VYVRATĚLY MLE -
TAKŽE TĚM STAL KORENY
VZHŮRU A KORUNOU
DOLU.

KOUPL MLE BRATR KOLÁŘ - PŘÍKAL: "Z
ONHO PŮE BUDE ŘEZNÍSKÝ ŠPALEK" -
KUIPOVALI MLE - "ALE OTĚNAT VAM TĚS
NEBUU - ONĚ PRACE BY NĚKDO NEZAPLATÍ!
- REKL BRATR - AŽ V PRACI UMĚLCOVĚ -
"ADAM A EVA" ZLOU TĚM OŽÍL A
PROSEL PŮL EVROU" - ZLOU OŽÍL -

TAKE ZAVOR - DVOŠAK CHCE PROMLUVIT:
" - KDYŽ NA HLAVIČCE DĚVKY BYLO
POTŘEBÍ VYSPRAVOVAT - PRVE BYL TAM
VLOŽEN PAPÍREK UMĚLCEM A ŽENO PÁNÍ:
" ŽEN V BOHU JE VĚČNĚ SHLEBANÍ "

LÝPA! COŽ LÝPA - KTERA PO CESTĚ
EVROU ULOŽENA U SV - VĚTA - A PRO

NAVŠTĚVNÍKY SVĚTA TVOŘÍ SVOU KA-
PITOLU - AČ - "AČ PŮVODNĚ"
"NEPOVĚDEŠ" - BRANÍ SĚ UMĚLEC - -
"TAK BYCH MOHLA ZA TĚSIT! - - BYL
TAK UŠLECHTILÝ - KAŽDÝM UCTĚVAN A
MŮSLOVAN! VĚHLASNÝM BYL A SVĚNO
UMĚLĚ ZNALÝM! VĚHLASNÝM -
KDYŽ PŘEDE MNOU STAL - ROZTASNĚLY
SE MU OČI - SLZY MU KAPULY - ROZE-
PŮZAL NARUČ A SEVRĚL UMĚLCE V
OBZETI - PAK VROUČNĚ SE POMODLŠL
KŮMU SE DOSTALO PODOBNĚHO SVĚCENÍ
TĚM POSVĚCENA ŽEYEROVÝMI SLZAMI

COŽ ONĚCH STA VĚTŠÍCH A MENŠÍCH
- DOMACÍCH S ZAMOŘSKÝCH DŘEV - KTE
- RĚ PROŠLY PRACOVNOU - RUKAMA S
DUŠÍ UMĚLCE!

VYSVĚTLUJE -

ONHO VYSVĚTLUJE - ŽE NAD RODNÝM
DOMKEM ROSTOU DVĚ STALETĚ LÉPY
- ŽENO OTEC KOLÁŘEM - A ON V CHÝNOV -
- SKÝCH LEŠECH VYROSTLÝ - V LEŠECH

ZŽVOT TVŮRCE ŽE ŽAKO ŽŽVOT
STROMU - KTERÝ DOČEKAL SE PLODU
SVĚNO - ZADULY VŠCHRY LEĐOVÝCH
BOURĚ A ZAHLLISLY STROMU - NA

NA ŽENO HALUZÍCH PAK ZLOU ZARODKY
VĚKOVÝTÝCH STROMŮ A LESŮ KE STAVBĚ
KATEDRAL - KAM UCHÝLŠ SE TRPČÍ BRATRĚS

Literární bařiny IV.

aneb

Malý průvodce po zmizelých tvářích

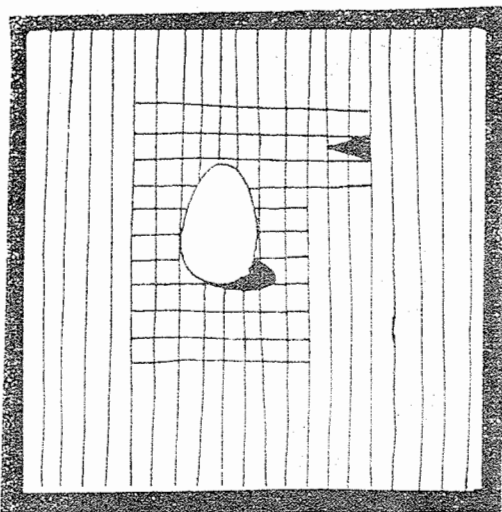
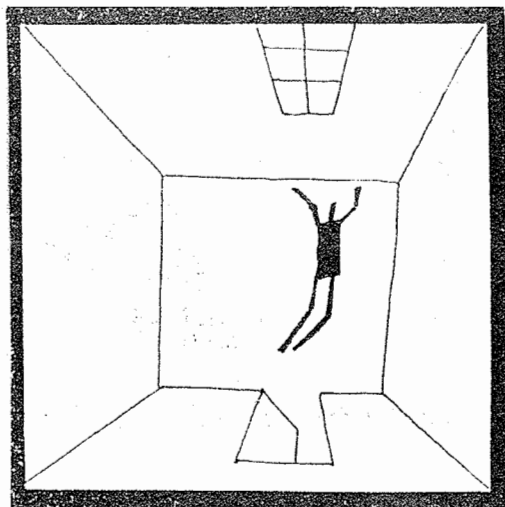
Jen málo témat je tak lákavých jako právě tohle. A vydalo by spíš na seriál do několika čísel Porgazínu. Ale snad bude mít smysl alespoň ochutnat. Menu? Padesátá léta.

Necháme stranou revoluce, lágry, emigrace, smrti, deformace. Ať si o tom piší jiní. Nás bude zajímat jeden fenomén: tzv. budovatelský román.

Jaká to asi musela být doba, kdy spisovatelé byli umlčeni a kulturní redaktoři chodili mezi frézaře a dojičky hledat nové Čapky a Holany! Jaké to asi muselo být, když se v trafikách místo rokokapsů, červených knihoven a tomšarkovek objevily knižičky s lákavými tituly: Dva první máje Eličky Svobodové. Aby uhlí teklo proudem. Kombajnér Loukota. Štěstí je v našich rukou! Nikdo nepochopí tihle dobu, když se jí bude jen smát. Film Zítřka se bude tančit všude byl bombou letošního filmového festivalu v Uherském Hradišti. Ale málokoho znepokojovalo, že ta komedie, kterou sleduje, tehdy vůbec žádnou komedií nebyla.

Nová doba potřebovala nové lidi. Než se narodí, je třeba jimi alespoň zaplnit literaturu. Dát příklad. Próza získává nový jazyk (od novin) i nový styl (rychlé době nejlépe sedí reportáž). Oslavné básně o Stalinovi či Gottwaldovi by neměly překvapovat: útvar ódy zná literatura odnepaměti. Jsou padesátá léta v literatuře dobou vlastně tradiční: dokonce po dlouhé odmíce začínají opět vznikat legendy a hagiografické texty. (Viz bizarní knihu J. Havla a P. Sováka Povídky o dětství, kde schema středověké legendy o svatých je naplněno bezezbytku.) Pionýři sárají do dolů a v dvanáctihodinových směnách pomáhají horníkům. Zenužívání dětské práce, říkáte? Kdepak, jen pohádka.

Tolik by se o tom všem dalo mluvit. Ale vytáhneme si jen ten budovatelský román. To je totiž ten dort, který vařili pejsek s kočičkou. Je tam totiž vše: kolektiv, dobro, které vítězí nad zlem, noví svatí, jazyk novin a styl reportáží, žádná psychologičnost, žádné experimenty, žádný Bůh, žádný sex a samé úsměvy.

Román J. S. Kupky Pražské jaro (1952) je o továrně, která neplní plán. Všichni od ředitele přes stranickou organizaci po svazáky jsou jen pasivními plniči příkazů. Až když se z vojny navrátí mladý komunista Vít a Havlíček, začne se voda hýbat. Vít si vyhrne rukávy a dotáhne to až na tajemníka stranické organizace. Vše začíná klapat. A nejen to: závod je najednou jedním z nejlepších. Bude tedy odměněn osobní návštěvou u Klementa Gottwalda. A z této scény jsou naše ukázky. Kdo chce, najde tam vše, o čem bylo hovořeno.

Za dobrou věc je třeba bojovat, říká O. Peloušek ve své brožurce za Kčs 4, 13

(...)

"Seběhlo se to tak," vypravoval druhého dne kapitán málo vyspalým, protože nedočkavým vyvolencům. Měli jsme zrovna výbor. Mimo jiné ... Dušková tě zastupovala náramně dobře... Má k tomu všechny..."

"Ano, ano, já ji znám," přerušil ho netrpělivě Vít a. Kapitán se usmál.

"Sedíme tedy na schůzi a přišel Oldřich Truhlář. A nechal nás celou schůzi jednat a nakonec povídá: Moc času vám už nezaberu. Vpředvečer Prvního máje zve k sobě soudruh Gottwald delegace z nejlepších závodů. Vyberte tři lidi... To víš, jaké asi bylo halo."

(...)

Děda je šťasten, když chytí Moskvu. Slyší znělku a říká: "To zvoní Kremli!"

Poslouchají...

"Na co myslíš?" optá se stařenky.

"Myslím, jestli také soudruh Gottwald jí buchty?"

"Prosím tě, ty máš nápady!"

"A co?! Je přece člověk jako my, ne?"

Děda se zamyslí: "Ano, to je..."

(...)

Klement Gottwald přivítal delegáty. Mluvil o světě radosti a štěstí, mluvil o světě bídy a utrpení. Řekl nakonec:

"Strana a vláda sledují vaši práci. Je známo, že například spisovatel má na začátku práce určitý plán, určitou představu o postavách, které chce popisovat. Má tvůrčí záměr. A když jej pak začne uskutečňovat, když jeho postavy dostanou charakter, stává se, že mu hrdinové jeho záměr, jeho plán sami opravují. Vynucují si změny původního plánu. Představte si, že Ústřední výbor strany připravuje plán. Má také určitý záměr. A když se potom plán uskutečňuje, stává se, že naši hrdinové začnou plán měnit, že si vynucují změny, že opravují naše představy."

(...)

"Soudružku Zemanovou znám z obrázku," překvapil je Klement Gottwald, když mu ji chtěl předseda krajského výboru představit. "Soudruha Havlíčka již také."

"Já jsem Tvrzník Ondřej," řekl děda.

"Nejstarší kovář v Praze," dodal Klement Gottwald.

"Všechno ví," blesklo Vít'ovi hlavou.

(...)

"Představil jsem si, že když dělník vyrobí denně jen o deset korun více hodnoty než stanoví plán - tak je to celkem docela málo: Deset korun - krabička Partyzánků. Ale když se to násobí čtyřmi miliony pracujících, tak je to čtyřicet milionů denně a čtrnáct a půl miliardy ročně! Pro lepší upamatování - je to dvaatřicet tisíc automobilů, sedmnáct milionů košíl a deset milionů párů bot. A to z té desetikoruny!"

Sál poslouchal pozorně, přední řada se usmívala.

"A teď si představte, že již máme soudruhy, kteří dávají ne o deset, ale o padesát, o sto více než ostatní a víc! Kdyby tak pracovali všichni... to abyste si to pak dali spočítat u hvězdářů. To má tolik nul, že to ani neumím pojmenovat!"

Lidé se smáli a tleskali Vít'ově bolševické matematice.

(...)

Z Hradu jeli všichni tři pod dojmem neobyčejného dne. Měli v duši svátek. Děda řekl:

"Gottwald je synem strany... ale zároveň jejím tátou. V něm je kousek každého z nás... A v každém z nás je kousek Klementa Gottwalda..."

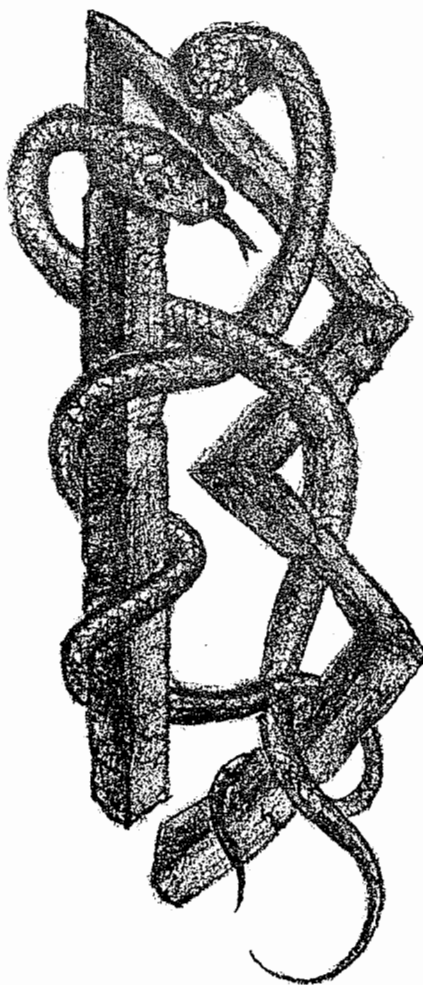
Jakub Krč

Bohemiacon - Parcon '95

Jak je patrné již z názvu, akce, kterou vám chci touto malou reportáží přiblížit, se koná pouze jednou za rok. Bohemiacon je každoroční setkání hráčů - fanů - her na hrdiny. Kdo neví, o čem je řeč, měl by si raději velmi rychle nějakou hru na hrdiny zahrát, neboť přichází o mnohá netušená dobrodružství a o velkou spoustu zábavy.

Naopak Parcon je setkání všech sci-fistů, které je doprovázeno mnoha odbornými i zavádějícími přednáškami. Jsou pořádány debaty se spisovatelii, překladatelii i zahraničními hosty.

Tento rok se však uskutečnilo první historické spojení obou těchto conů. K této události došlo poslední týden prázdnin (31.8. - 3.9. 1995) v malebném městečku severočeského kraje. Ano! Ústí nad Labem nám otevřelo svou náruč jako již několikrát. Dýchlá na nás přátelská atmosféra, která byla cítit i navzdory nepřízni počasí. Naše skupinka se ubytovala ve vyklizené třídě jednoho ústeckého gymnázia - mimochodem, pro ty majetnější byl zajištěn komfortní nocleh na studentské koleji - a já začal zkoumat terén. Moc se toho od minulého roku nezměnilo. Snad jen lépe sestavený program a vstřícnější přístup pořadatelů mohl potěšit, nebyť nerudného školníka, který vypadal jako parní válec, a taky tak supěl na ty, kdož nepřišli včas zpět na ubytovnu, a rušili tak ze spánku jeho

dva obrovské vlčáky, strážící celý objekt.

O atrakcích conu se zmíním jen velmi stručně, jelikož jsme jich za tři dny stihli poměrně velký počet, což se také později projevilo na celkové společenské únavě. Hlavní událostí celého setkání byli tři zahraniční spisovatelé fantasy literatury A. Sapkowski, R. Holdstock a T. Pratchett. Každý z nich se potom se svým osobitým smyslem pro humor zúčastnil několika debat a rozhovorů. Všichni tři jmenovaní dokonce na Parconu - Bohemiaconu '95 křtili svá nová dítka (myslím tím samozřejmě knihy) Sapkowski: Krev elfů; Holdstock: Hloubení a Pratchett: Pyramidy.

Další samozřejmou součástí conu byla videoprojekce známých i neznámých filmů. K jedné z perel v tomto oboru patřil bezesporu pořad nazvaný: "10 nejlepších filmových smrtí", který opravdu stál za to. Pořadatelé nevynechali ani oblíbenou prezentaci nejnovějších herních produktů (hry na hrdiny, deskové a počítačové hry), a tak si opravdu každý zúčastněný přišel na své.

Na závěr mi zbývá jen doporučit tuto skvělou akci plnou báječných věcí i lidí všem!

Jan Daněk

Fatra - boj o přežití

Agent Chlečápek znovu v akci

Do potenněle ružomberské nádražní haly obezřetně vstoupili agenti - sabotéři O'Zaco a D'Collin. Zkušeným pohledem přehlédli tlející odpadky rozházené u rozbitého koše, zoufale blikající automat na kávu, opadanou omítku na stěnách a ospale mžourajícího výběřelého, rozloženého na promočených rolích toaletního papíru v prostorách veřejných záchodků. Poté oba agenti nenápadně přistoupili k oplzlému starci na oprýskané lavičce. Na tiše vyřčené heslo: "Už bača vyhnal ovce?" dostali očekávanou odpověď: "Jo, salaš už je prázdná." Po strnutí nalepeného plnovousu a vyproštění se ze zbytků rozedraného a páchnoucího kabátu vyklubal se z oplzlého starce protřelý agent Chlečápek. Všichni tři agenti na sebe kývli, naložili výzbroj a výstroj a vyrazili do hory...

Expediční skupina Modrých táboří na úbočí Rakytova nedaleko strategicky významného pramenu ve stínu košatých rozložitých stromů, poskytujících jim ochranu před ostrými paprsky právě vyšedšího slunce. Aktivnější z nich připravují ranní pokrm z ovesných vloček, připalujících se na mírném ohni, ostatní jsou ještě zalezlí v lůnech svých stanů. Do jiskřící se orosené trávy se jim ještě nechce. Je 6:30. Velitel skupiny, kapitán Bíčukek, pobízí k brzkému zahájení pochodu.

Rozložené stromy však také poskytují úkryt zlotřilému Chlečápkovu sabotážnímu komandu. Po pečlivém překontrolování zbraní i zásobníků, nabíjí destruktivní energii po strávení noci v drsných podmínkách kamenitého srázu, vyrazí kupředu. Těžká bota rozkopne ohniště Modrých i s kotlíkem a snídaní. Nic netušící oběti ve stanech jsou zasaženy plnou dávkou. Ani kapitán Bíčukek nestačí tasit a zasažen padá. Několik Modrých se snaží spasit útekem. Agenti znovu nabíjejí a dokonávají dílo zkázy. Odnášejí s sebou

bohatou kořist. Několik spacáků, zbraně, zásobníky a potraviny budou přeživším Modrým určitě chybět.

Na místě tábořiště zůstávají zbytky stanů zbrocené zasychající temnou tekutinou, sténající ranění, rozmetané doutnající oharky, převržený kotlík a rozteklá kaše. Na vše se smáší listy z ořesaných stromů.

"Jo, salaš už je prázdná."

Původní plán akce "Boj o přežití" spočíval v rozdělení studentů na dvě družstva vedená Bíčukekem (Modří) a Honapkovou (Červení). Chlečápek, duchovní otec akce, měl v poslední chvíli onemocnět

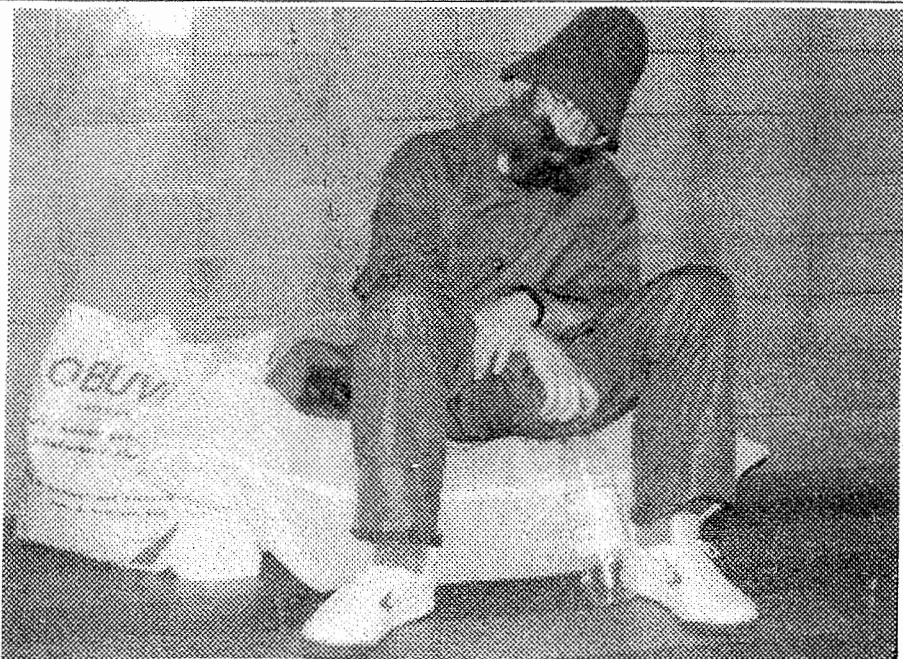
a akce se tak nezúčastnit. Ve skutečnosti však měl jet stejným vlakem jako ostatní, jenže v přestrojení, a v Ružomberku měl zorganizovat třetí - sabotážní - skupinu. Dvě původní skupiny měly být vybaveny základními potravinami zabalenými v nepruhledném balicím papíru označeném barvou a číslem. Balíky stejné barvy tvořily ucelený komplet na jedno jídlo pro každou skupinu. Číslo označovalo počet balíků jedné barvy. Balíky mohly být otevřeny jen pokud byla celá barevná série kompletní. Díky náhodnému rozdělení balíčku se ani v jedné skupině neměla taková série vyskytnout hned na začátku. Bylo potřeba získat doplněk do série od druhé skupiny. Jak?

Bojem! Skupiny měly být vybaveny injekčními stříkačkami ráže 50 ml a potravinářskou barvou (červenou a modrou - jak vidíte, vše do sebe zapadá). Měla to být jen hra a kdo byl zasažen (postříkán), měl přestat bojovat a musel odevzdat své jídlo protivníkovi. Sabotážní komando mělo jediný úkol: získávat jídlo a tak mařit Modrým i Červeným sbírání životodárných sérií. Ke svému cíli mělo používat dvou metod: přepadávání a násilné obírání Barevných a získávání nových agentů, kteří měli přeběhnout i s částí zásob. Modří se s Červenými po několika dnech měli dohodnout a pronásledovat

Okamžik triumfu

Zbídačené zbytky Modrých a Červených se potácely hornatou krajinou Velké Fatry, nedoufajíce v odplatu. Avšak Cesty Boží jsou nevyzpytatelné. Tak se také stalo, že když naše spojené oddíly odpočívaly po tuhém boji v právě dobyté salaši, objevil se na obzoru zčistajasna běžec. Na první pohled nás upoutal jeho groteskní běh, vyjadřující paniku a zoufalství, ale i obezřetnost a bdělost smyslů. "Kdo to ksakru... Chlečápek!!! Ten podlý kojot je tu! Šedá eminence v pozadí všech našich utrpení!" A nic netušící! Cha! Nesmíme promarnit šanci.

Okamžitě vyrazil náš expediční tým. Ten měl jediný úkol: Vystopovat, zajmout, zabít. Agent Chlečápek byl obtížný a nebezpečný terč, ale štěstí stálo při nás. Pod rouškou vyjednávání byl nepřátelský Vůdce zajat a svázán. Poté ho rozvášněná ženská část mužstva v čele s kapitánkou Honapkovou zpracovala a připravila k popravě. Exekuce se konala při západu slunce za všeobecného nadšení (kromě Chlečáпка ovšem). Kapky rudomodrého světla zkrápěly Chlečápkovu tvář, na které se zračila nenávisť a opovržení. Druhá strana mezitím prožívala okamih bezmezného Triumfu.

agenty společně. Měli je spojenými silami porazit a potrestat za jejich zlotřilost. Celá výprava pak měla pokračovat společně v mírovém duchu po cestě hrdinů SNP Velkou Fatrou.

Leccos z tohoto velkolepého plánu se podařilo uskutečnit, mnohé zůstalo pouze v Chlečápkově mysli. Hladem týraní Modří otevřeli některé balíky, a než by měli celou sérii: Bíčukok se nechával dlouho přesvědčovat, že je vlastně mrtev, což silně nabořilo morálku jeho svěřencům. Ve Velké Fatře vzplanul neorganizovaný boj, studenti chaoticky přebíhali z družstva do družstva. Nikdo si nemohl být ničím jist. Proto také nakonec všechno dopadlo úplně jinak, jak o tom píše J. D.

O' Zaco, D' Collin

Agent Chlečápek coby homeless v nových prestižích zůstává neodhalen.

ŠVP Berounka 1995

Letos, obdobně jako v předechozích dvou letech, mi bylo umožněno zúčastnit se školy v přírodě na vodě se studenty a pedagogy PORGu, tentokrát na Berounce. Tradičně se jednalo o velice příjemný týden, během kterého jsme společně poznali Berounku a její okolí.

Navštívili jsme Skryjská jezírka, zříceninu Libštejn a hrad Křivoklát se zajímavou expozicí mučičích nástrojů, kde jedno oko nezůstalo suché. Ještě že se časy mění. Keltské hradiště u Nižboru sice čas odvál neznámo kam, ale byla to příjemná procházka. Tábořiště na Alcazaru u Srbska bylo opravdovým zážitkem i pro člověka nehorolezce. Večerní rozhovor se zde bydlícími bezdomovci nám pomohl nahlédnout do zvláštního stylu života těchto "dobrodruhů", kteří byli až krutě našimi vrstevníky (27 a 33 let).

Vodácké dovednosti jsme zdokonalovali v občasných peřejích a na četných jezích. Některé jsme museli přenést či překonat jiným, nejezdivým způsobem, ale i to patří k věci. Závěrečné zpestření v berounském náhonu bylo jakousi vodáckou "sladkou tečkou".

Atmosféru týdne dokreslovalo každodenní "zápasení o život" ve formě nocování venku, pokud počasí přálo, tak pod "širákem". Společné vaření ve dvou velkých hrncích přineslo nejednou opravdové kuchařovo tajemství, které bylo lépe hodnotit vždy až na závěr, neboť technologické postupy byly často velmi originální. Výsledky by se však podle mého uplatnily na nejednom gurmánském festivalu.

Děkuji tímto všem zúčastněným, pedagogům Ivaně a Petrovi Suchomelovým a Magdě Podané, za velmi zdařilé taktické kormidlování mezi dovoleným a zakázaným. Dětem, pardon studentům, z nichž šeptimánky Hanka Kotáčková, Tereza Kudějová a Dana Sochová pomáhaly, kde mohly, a uplatnily tak své tříleté "vodní" zkušenosti, a

ostatním, kteří vytvořili příjemnou přátelskou atmosféru celého týdne, v němž oslavily dvě zúčastněné svá "kulatá" jubilea, Anička šestnáctiny a Hanka osmnáctiny. Doufám, že to není jen můj pohled snílka a že v dnešní tržně ekonomické době zapůsobil i na ostatní pohled na hvězdy nad hlavou, hospodu U Rozvědíčka, místa, kde byl Karel Prošek převozníkem a kudy táhli zlatí úhoři, také jako balzám, jako kompenzace starostí všedních dnů a "dóbití baterií" pro dny a týdny příští.

Vodáckým AHOJ (a za rok ?)

Martin Kašpar

Kruh je vybarvenej

(Pokračování ze strany 7.) To je nápad skočit s nimi šipku. Nevyhrál nikdo, protože zpátky všichni nepřišli, ale připlavali. Oběd. Ne, to je urážka oběda. Nedovařeně - převařeně rizoto, to už je umění. Dieta to jistí.

Odpoledne se učí. "Jakýpak je rozdíl mezi kružnicí a kruhem? "Kruh je vybarvenej." (Bystrá odpověď Vojty.) Jinak nic k zaznamenání. Ale večer. Primáni, doposud jste byli pány svých obydlí vy, ale teď jste na omylu. Přesvědčte se. Ha ha. Chatičky jsou zamčené a klíče asi tři kilometry od tábora. A navíc je hlídá Tomas s Lukášem. Tereza L. to nějak nezvládla a nazpět musela být odvečena. Skoro celá septima skončila v blátě. Paní profesorky si sice předem připravovaly literaturu do vězení, ale zázrakem nedošlo k žádnému úrazu. Septima ukončila bojovku nočním odtahem lodí do tábora. Bavili jsme se ohromně.

Středa, to byl teda den. Původní plán byl celodenní výlet. Všichni jsme se vydali v čele s p.p. Karín II. napřed. Jen Magda P. a Ivana S. nás měly dojít, ale nedošly. Čekali jsme na ně hodinu a půl, ale nějak nedorazily. Ani zvěd, kterého jsme poslali zpět do tábora, nic nového nepřinesl. Zato jeden zelený automobilista nám sdělil, kde viděl dvě podezřelé osoby. Rozhovor ztracených prý vypadal asi takto: "Osobo, neviděla jste tudy jít děti?" "Kolik?" "Čtyřicet." My studenti jsme se tedy vydali cestou, po které nás vyslal zelený mužík. Tu a tam jsme našli vzkaz od ztracených ztracených, kdeže na nás zase čekají. Měli jsme pocit, že je to odplata za úterní bojovku. Klíče totiž tehdy byly zabaveny i profesorkám. Jak se později ukázalo, vše vyplynulo ze špatné koordinace přípravy pochodu. (Verze II.: Vše vyplynulo z neschopnosti Tomase a Lukase sdělit ostatním, po které značně půjdeme.) Šťastné shledání v Třemošnici bylo dojemné. V Pařížově jsme si ještě udělali krátkou procházku k románskému kostelu. Ale doma je doma. Septima a profesorky spí. Prima je ponechána svému osudu. Večer se hraje mafie. Všechny to strašně baví. V kuchyni se jen tak bavíme s p.p. Ivanou, a ta nám mimo jiné

sděluje, že p.p. Suchomel trhá v sušárně mouchám křídélka. Ale nezabývá je, je to přeci přírodovědec. "Víte, co prolétne mušce hlavičkou při čelním nárazu do skla? Zadeček." "Hmm, to už nerozchodí." (Dialog T.II. a I.S.) Nejunavenější to zabalili už po večeři. Další odcházejí spát po večeři primánů (22.00.). Jen ti nejzdatnější vydrželi až do půl čtvrté ráno. Přijel Adam S.

Čtvrtek je naprosto nevýrazný den. Venku prší, polovina lidí spí a jen několik psychicky labilních jedinců projevuje fyzickou aktivitu. Táborák nebude, protože Magdě by nastydli primáni. Leda soukromý septimy. (Stejně pak nebyl.) Však nejméně ohromeni byli jsme malým želvím pomníčkem, jenž rozvalen odhaloval snědý krunýř smrti. Drogy ne! (Plky spolužáků, pozn.aut.) Večer se odehrává ve znamení párkostroje sestaveného

zlenivělými septimány. Při házecím uklízení talířů přišel ne jeden talíř nazmar. Ale uklizeno bylo. To se nezapře. Velmi zvláště probíhalo ulehání do postýlek. Ne každý našel svou postel volnou. A tak třeba na chatě číslo pět stoupl počet nocležníků o 100%.

Je pátek a my musíme domů. Kdo přišel pozdě na snídani, zaváhal. Krupicová kaše nezbyla. Mnoho lidí brečelo. Koneckonců kdo zaváhá - nezeře, jak praví moudré přísloví. Úklid proběhl nad očekávání dobře. No a autobus je tady. Loučíme se se správcem a domlouváme další školu v přírodě. Prý se sem vejde až 180 lidí. Tak to pojedeme celá škola. V Golčově Jeníkově máme skoro dvě hodiny čas, a tak nás zvou profesorky na oběd. To se zase jednou rozšouply. Cesta vlakem proběhla v poklidu. Už se všichni těšíme na další školu v přírodě. Za měsíc. □

"Vyžmichajte si tu špóngiu"

zari skola v prirode Biestvina u Golcova Jenikova /stop/ primani jsou zkouseni septimany /stop/ doslo mlíko není co do kafe pro nas a co do kase pro ne /stop/ posli kazetky do diktafonu /stop/ a film cernobily dvakrat /stop/ dik /stop/

* "Pupek světa? U Brna" (Dominik 12).

Když Adamovi a Evě spadlo na hlavu jablko: * "stvořili lidstvo" (Dominik 12). * "to jabko sežrali" (Bobo 11). * "jim tam nic nespadlo, voni si ho utrhli" (Baťerka 12).

Drtivá většina respondentů mini-anкеты je přesvědčena, že vynálezcem telefonu je Vilém Tell, zbytek by sázel (ač je to k nevíře, jak jsou ti malí hraví) na deset malých černoušků a byl i taký, který bodoval s Aghatou Christie.

Prekvapivě mnoho našich primánek a primánů je již zamilovaných, prekvapivě málo z nich se však cítí býti romantickými.

* "A přece se točí? Snad zvolání dr. Helikopta po úspěšném pokusu s novým strojem" (hádá Tereza 11).

* "Bojím se trny" (Adam 12).

* "Pupek světa je u nás doma" (jiný Adam, taky 12).

* "Jo, chtěl bych ve škole automat na polívku" (Bobo 11).

* "Nenosím prakticky nic jiného než minisukně, hodně si objednávám u Quelle a čtu časopis Móda. Hmnm, batoh jinak než na jednom rameni nenosím... Mám ráda třpytivé šperky" (Tereza 11).

V rámci ankety jsme zjistili závažnější skutečnost - tři primáni a jedna primánka znají barvu pyjama své paní profesorky.

Partnerka Mickyho Mouse byl tvrdý oříšek. Druhá Tereza (také 11) napoprvé určila Minii, zato Vojtíšek (11) (a to s vydatnou pomocí septimánky Vavrouškové Petry (18)) dospěl pouze k Vinii, což je, jak všichni víme, nesmysl.

Co nakonec? Snad jeden zahraniční "bonbónek" - Ta věta z nadpisu znamená slovensky "zamíchejte ty špagety" a nikoliv cokoli jiného.

prosimte nejak to uprav /stop/ jdu zkontrolovat jestli uz spej /stop/

Tomáš II. Třeštík a kolektiv

Co dělá bývalý ředitel?

Odověď: Chystá Národní srovnávací zkoušky.

Národní srovnávací zkoušky budou písemné komplexní zkoušky ze základních všeobecně vzdělávacích předmětů, které budou skládat žáci posledních ročníků středních škol. Zkoušky proběhnou po celé republice ve stejném termínu a budou vyhodnoceny na jednom místě. Výsledky budou proto objektivní a navzájem plně porovnatelné.

Proč? Protože je to potřeba.

Maturitní zkouška dnes neposkytuje porovnatelnou informaci o kvalitách absolventů. To vede k tomu, že vysoké školy její výsledky prakticky neberou v úvahu a místo toho jednotlivé fakulty (každá zvlášť) každoročně připravují a provádějí zčásti podobné přijímací zkoušky.

Co to bude? Pořádná zkouška.

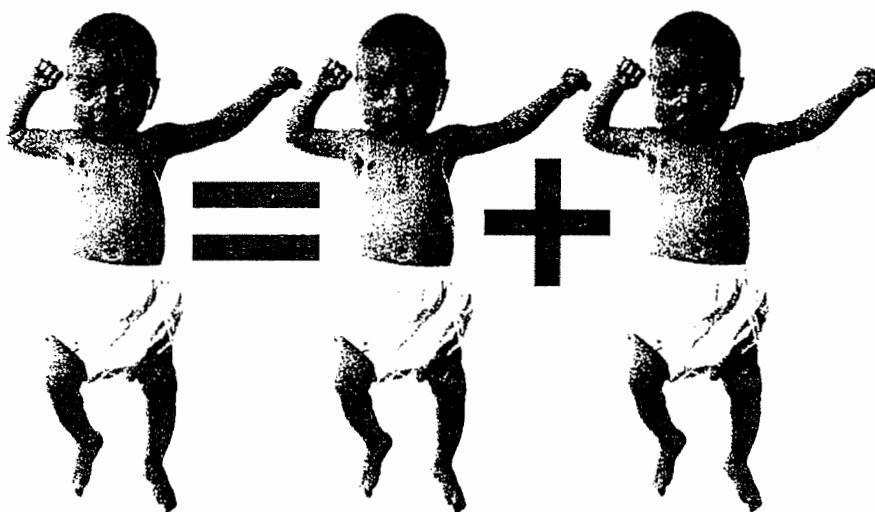
Zkouška připravená v nejvyšší dostupné kvalitě má u každého účastníka objektivně a spolehlivě posoudit zvládnutí předmětu. Bude písemná v rozsahu 3 až 5 hodin u každého předmětu. Každý účastník obdrží certifikát s údajem o percentilu, do kterého se zařadil.

Jak? Dobrovolně, regulérně.

Zkoušky proběhnou vždy dopoledne o víkendech na přelomu dubna a května. Všichni účastníci tedy absolvují zkoušky ve stejnou dobu za přísných opatření znemožňujících jakékoli narušení regulérnosti průběhu zkoušky. Absolvování zkoušek bude dobrovolné a každý zájemce si může vybrat, které předměty absolvuje. Náklady na zkoušku si musí účastníci uhradit (cca 500 až 700 Kč za jednu zkoušku). Budou různé slevy.

K čemu to bude? Aby každý věděl, co se naučil, a aby vysoké školy podle toho mohly vybírat.

Výsledky zkoušek by postupně měly začít využívat vysoké školy v

přijímacím řízení. Pro absolventy středních škol a jejich rodiče budou Národní srovnávací zkoušky základní informací o výsledku středoškolského studia. Předpokládáme, že se o výsledek zkoušky budou opírat při rozhodování o dalším studiu nebo pracovním uplatnění.

Kdo? Založil jsem na to Scio.

Projekt realizuje nezávislá nezávislá agentura Scio spolu s Ústavem pro informace ve vzdělávání. Projekt je podporován (i finančně) Ministerstvem školství. Na přípravě a realizaci zkoušek se bude podílet Česká školní inspekce.

A to už letos? Jo, jo.

Ve školním roce 1995/96 budou organizovány zkoušky z češtiny, angličtiny, matematiky, biologie a obecných studijních schopností (analogie Scholastic Aptitude Test, který je běžně užíván při přijímání na vysoké školy v USA).

Je to reálné? Jistě.

V květnu 90 vyšel v Mladém světě článek s názvem "Je reálné gymnázium reálné?" A vidíte bylo.

A co my? Můžete mi pomoci.

Agentura Scio přijme několik lidí, kteří budou dost schopní, dost odvážní a dost nadšení, aby se pustili do tohoto projektu se mnou. Hlavně jde teď o organizaci a management, ale jsou potřeba i další profese. Nabízím, že to bude stejně zajímavé, napínavé, zábavné a namáhavé jako zakládat gymnázium. A bude to (na rozdíl od zakládání gymnázia) i slušně placené. Pokud by někdo z rodičů, absolventů měl zájem nebo o někom věděl, určitě mi dejte vědět. Volejte do školy, tam bude vždy aktuální číslo na Scio (bohužel se bude ještě měnit).

A co dál? Další podrobnosti příště.

V následujícím školním roce přibude němčina, francouzština, chemie, fyzika, dějepis a společenské vědy. Předpokládaný počet zájemců o složení alespoň jedné zkoušky lze odhadnout na 50.000. Pak budeme dělat zkoušky častěji a časem i z dalších předmětů, jsou i další plány.

Ondřej Štefl

Skromní, ale nejlepší

Chci se vrátit k výsledkům srovnávacích testů, které proběhly na jaře na 47 gymnáziích v České republice a mj. také na naší škole. Někteří z Vás patrně četli můj článek v MF Dnes uveřejněný v polovině června, ve kterém jsem kritizoval postup Ministerstva školství při zveřejňování výsledků. Pochyboval jsem zejména o statistické průkaznosti výsledků. Psal jsem "Některé testy trvaly pouhých 10 minut. Co se dá o kvalitě školy za tu dobu zjistit? ... A co školy, které se soustředily na výuku cizích jazyků? To testy nesledovaly vůbec. A co vlastně výsledky znamenají, když z pražských více než padesáti gymnázií jich bylo zahrnuto jen 12? A hlavně, je škola, která uspěje v testech, opravdu dobrá?" Přesto všechno, myslím, není nezajímavé podrobněji se seznámit s výsledky, když pro nic ji-

ného, tak proto, že jsme prostě byli nejlepší.

Součástí sondy byl také dotazník, který zkoumal atmosféru školy (studenti odpovídali na škálách přátelská - nepřátelská, vstřícná - odmítavá, aktivní - pasivní apod.) a styl práce (samostatné hledání souvislostí, práce s odbornou literaturou, a proti tomu nutnost opakovat znalosti přesně podle výkladu, učení pouček a postupů z paměti, zápis podle diktátu učitele apod.) Gymnázium v Jindřichově Hradci, které mělo vůbec nejlepší vzdělávací výsledky, má naopak úplně nejhorší atmosféru a styl práce. A skutečně - některé pověsti, které tuto školu provázejí, užívají slov jako "jezuitský", "kasárensky" apod. Na druhé straně soukromé Reálné gymnázium v Dubí, které má podle výsledků sondy ze všech zkoumaných škol nejlepší atmosféru, je ve vzdělávacích

výsledcích čtvrté od konce. Zdálo by se tedy, že přísný režim vede k nejlepším vzdělávacím výsledkům, a naopak v příznivé atmosféře a při moderním stylu práce nelze dosáhnout dobrých výsledků. Otázkou přitom samozřejmě zůstává, na co vlastně testy byly zaměřeny, zda na pouhé znalosti, či také na některé vyšší mentální schopnosti a celkové zvládnutí předmětu. Už sám čas některých testů naznačuje, že spíše na to prvé, i když např. test z fyziky mnoho znalostí nevyžadoval a byl skutečně zaměřen spíše na pochopení podstaty.

Naše škola si položila za cíl vytvořit ve škole příznivou atmosféru v naději, že právě tak lze dosáhnout nejlepších vzdělávacích výsledků (čímž jsme ovšem vždy mysleli mnohem víc než pouhé znalosti). Jak jsme tedy dopadli? I přes poměrně

Výsledné pořadí	Škola	Výsledek mat.+fyz.	Pořadí m+ f	Výsledek humanit.	Pořadí hum.	Výsledek atm.+styl	Pořadí a+s	Průměrné pořadí
1	PORG	57%	11-12	62%	8-9	63b.	3-4	7,8
2	Biskupské g. Brno	52%	16	66%	1-2	53b	16-17	11,2
3	Svobodná chebská škola	60%	6-7	56%	20	59b.	8-11	12
4	g. Dobříš	45%	26	60%	13	63b.	3-4	14,2
5	g. Ústavní, Praha 8	55%	13	57%	17	54b.	14	14,7
6	Masarykovo g., Říčany	38%	38-39	66%	1-2	59b.	8-11	16,5
7	Č.Buděj., Česká	61%	4	62%	8-9	46b.	38	16,8
8	Arcibisk.,Kroměříž	43%	29-32	65%	3	52b.	18-19	17,5
9	g. Žamberk	52%	16	61%	11	50b.	27	18
10 - 11	g. Jindřichův Hradec	65%	1-2	63%	5-6	30b.	46-47	18,2
10 - 11	g. Hellichova, Pha 1	60%	6-7	63%	5-6	43b.	41-42	18,2
17	g. Polička	65%	1-2	54%	25-26	48b.	30-33	19,5
24	g. J.Seiferta, Pha 9	39%	37	53%	29	64b	2	22,7
32	Reálné g. J.A.K. Dubí III	35%	41-42	44%	43-44	70b	1	28,7

** účast pouhých 5 studentů	PORG	Celkový průměr	Maximum	Minimum	Podíl výsledku PORGu a průměru
Matematika	51%	45%	67%	22%	1,13
Dějepis	68%	54%	77%	27%	1,26
Základy spol. věd	57%	59%	69%	27%	0,97
Čj. - literatura **	57%	55%	73%	29%	1,04
Čj. - jazyk **	66%	52%	73%	32%	1,27
Fyzika **	67%	53%	68%	38%	1,26
Atmosféra	38b.	37b.	44b.	27b.	1,03
Metody a styl výuky	8.7b.	3.7b.	8.7b.	-0.1b.	2,35

skeptický postoj ke škole, který v době testu zaujímali loňští oktaváci (viz jejich masivní "přítomnost" druhý den na testu), byla naše škola podle atmosféry + stylu výuky třetí nejlepší. Co do výsledků vzdělání byla naše škola celkově pátá, nejlepší ze soukromých škol.

Vzhledem k obtížné porovnatelnosti vzdělávacích výsledků a atmosféry školy a stylu práce nezbyvá než sčítat hrušky a jablka. Jako nejméně nerozumný souhrnný ukazatel se zdá průměr tří pořadí (i jiné ukazatele vedou prakticky ke stejným celkovým výsledkům). Ideální škola by byla ve všech ukazatelích první - nejlepší v přírodovědných předmětech, nejlepší v humanitních předmětech a nejlepší v atmosféře - průměr jedna. Taková škola ovšem zatím neexistuje. Náš výsledek je 7,8 a jsme první, za námi je biskupské gymnázium Brno (11,2) pak Svobodná chebská škola (12) a gymnázium Dobříš (14). Odstup (3,4 pořadového místa), s kterým jsme nejlepší, naznačuje, že i když vezmeme v úvahu nespolehlivost celého měření a další faktory, které mohou výsledek zpochybnit, určitě patříme k nejlepším. K nejlepším samozřejmě z našeho hlediska, z hlediska cílů, které si škola dává. Na gymnáziu v Jindřichově Hradci podle

všeho atmosféru a styl práce nepokládají za důležité a podle jejich hlediska jsou zase první oni. A tak je to správné.

K našim výsledkům je třeba dodat, že čtyři, resp. pět studentů, kteří přišli druhý den, rozhodně nebyli nijak vybíráni a jejich studijní výsledky v předmětech druhého dne (čeština a fyzika) byly nejrůznější. Tři z pěti absolvovali pouze jednoletou fyziku. Z češtiny maturovali tři s jedničkou a dva s dvojkou, což je dohromady 0,3 pod průměrem třídy. Dotazník k atmosféře a stylu práce byl vyplňován první den, ještě za hojně účasti studentů.

Test ze základů společenských věd obsahoval některé části (sociologie, psychologie), které jsou na naší škole obsahem pouze volitelných předmětů. K nejpozoruhodnějším patří výsledek z fyziky. Protože jsem sám jednoletou fyziku učil, vím dobře, že cílem (a ani výsledkem) rozhodně nebyl žádný přehled fyziky, ani získání určených konkrétních poznatků. Zdá se mi proto, že výsledek spíše vypovídá o neuvěřitelně nízké účinnosti obvyklého způsobu a obsahu výuky než o našich úspěších. Jsme nejlepší, ale skromní.

Ondřej Šteffl

